

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון

התובע

אמיל וגנר

נגד

הנתבעים

1. וודסטוק גאלרי בע"מ
2. יהושע וורונה

פסק דין

רקע

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

1. לפני תביעה על סך 39,000 ₪ בגין שתי הודעות "ספאס" שנשלחו לתובע בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").
2. לפי התביעה, ביום 23.2.23 שלחה הנתבעת, שבבעלות הנתבע 2 ובניהולו כדירקטור יחיד, הודעת פרסומת לטלפון הנייד של התובע, ללא הסכמתו המפורשת מראש (להלן: "ההודעה הראשונה"). בתחתית ההודעה ניתנה אפשרות להסרה מרשימת התפוצה.
3. אין מחלוקת, שההודעה נשלחה מטעם חברת "הרמוניה לבית בע"מ" (להלן: "הרמוניה לבית"), שפורקה לפי צו בימ"ש. הנתבעים רכשו את הלוגו של המותג, המוניטין והפעילות המסחרית של הרמוניה לבית ועושים בהם שימוש. ברם, אליבא התובע, הנתבעים לא רשמו את מאגר במרשם עפ"י חוק. כך, הם עושים שימוש שלא כדין במאגר זה.
4. ביום 1.3.23 פנה התובע במכתב התראה אל הנתבעת. לא זו בלבד שההודעה הראשונה לא הוסרה, ארבעה ימים לאחר מכן נשלחה אליו הודעת פרסומת נוספת (להלן: "ההודעה השנייה"). במכתב התשובה, ציינה הנתבעת, שתסיר את התובע מיד מרשימת התפוצה, ותבחן מתי וכיצד הוכנס מס' הטלפון שלו למאגר. התובע מלין על כך שעד הגשת התביעה לא מסרה הנתבעת את ממצאי הבדיקה.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

טענות הצדדים בתמצית

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

5. כאמור, גרסת התובע היא שלא נתן לנתבעים הסכמה מפורשת מראש ובכתב, לקבלת דברי פרסומת בכל אמצעי תקשורת, לרבות הודעות טקסט, ואף לא הכיר את הנתבעים עד קבלת ההודעה הראשונה.

6. לשיטתו, במשלוח ההודעות הפרו הנתבעים את סעיף 30א לחוק התקשורת, ולפיכך עומדת לו זכות לקבל פיצויים ללא הוכחת נזק, עד סך 1,000 ₪ בגין כל הודעה. בענייננו, מאחר ונשלחו 2 הודעות, דורש התובע 2,000 ₪.

7. בנוסף, שמירת מס' הטלפון שלו במאגר הלקוחות של הנתבעים, ללא הסכמתו, מהווה פגיעה בפרטיותו, בניגוד לסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות" או "החוק"). אליבא התובע, בנסיבות העניין ברור שהמידע הפרטי שלו עליו הגיע לידי הנתבעת בפרקטיקה אסורה ובלתי חוקית, והיא עשתה בו שימוש אסור.

8. ליתר דגש, טען התובע כי לא מסר את מספר הטלפון שלו גם לחברת הרמוניה לבית. על פגיעה בפרטיותו דורש התובע פיצוי בסך 30,000 ₪, ללא פירוט.

9. התובע הוסיף ודרש פיצוי בסך 7,000 ₪ בשל הפרת הנתבעים את סעיף 8 לחוק, על פיו הנתבעים חייבים לרשום את מאגר המידע שברשותם, וזאת לא עשו. לשיטתו, מבדיקה שערך, הנתבעים מפרים את סעיפים 8(ב) ו-8(ג) לחוק וכך מעוולים כלפיו עוולת הפרת חובה חקוקה עפ"י פקודת הנזיקין. התובע טוען כי כתוצאה מעוולה זו נגרמו לו עגמת נפש, טרדה ופגיעה באוטונומיה.

10. לבסוף טוען התובע, שהנתבע, כבעליה של הנתבעת והדירקטור היחיד בה, מעורב באופן אישי במשלוח דברי פרסומת ו/או נושא באחריות אישית בשל מעמדו וזהותו המוחלטת עם הנתבעת. בנוגע למאגר, הרי שהנתבע, מתוקף תפקידו, מנהל את המאגר בפועל וחלה עליו החובה לרשום אותו בתור בעליו או בתור המחזיק בו. בתור בעלי המאגר ו/או המחזיק בהם, חלה על הנתבע החובה לרשום את המאגר כדין ומשלא עשה כן, הרי שהוא חב באחריות אישית למחדלים אלו.

11. מנגד, הנתבעים טענו כי עסקינן בתביעה מופרזת, בסך 39,000 ₪, בגין שתי הודעות פרסומת בלבד, המעידה על חוסר תום לבו של התובע. לשיטתם, גם אם יוכחו טענותיו של התובע, הרי שאין בידו זכות לסעד בסכום שתבע. לגישתם, הנזק שנגרם לתובע, הממוני ושאינו ממוני, הוא אפס.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2 12. עוד טענו, שקיימת אפשרות כי הודעת הפרסומת שנשלחה אל התובע לראשונה, מקורה
3 בטעות אנוש נקודתית, כגון רישום מספר טלפון שגוי על ידי המוכרן בסניף, או הקלדה
4 שגויה של לקוח במסגרת רישום פרטים באינטרנט. אם כך הוא, הרי מדובר בטעות בתום
5 לב שאינה בתחום שליטתה של הנתבעת, אין מדובר בפגיעה בפרטיות ובוודאי לא בפגיעה
6 המצדיקה את הפיצוי שדרש.

7
8 13. הנתבעים טענו להגנה על פי סעי' 6 לחוק הגנת הפרטיות, הקובע שאין זכות לתביעה
9 אזרחית לפי חוק זה, בשל פגיעה שאין בה ממש. במקרה דנן, גם אם אכן נשלחו ההודעות
10 לתובע ללא הסכמתו, הרי שקבלת שתי הודעות פרסומת אינה עולה כדי פגיעה של ממש.

11
12 14. נוסף על האמור, טענו הנתבעים שניסיון התובע להיתלות באי רישום מאגר המידע,
13 כבסיס ל"נזק" שנגרם לו לכאורה, אינו אלא ניסיון תמוה ומקומם. על פניו נראה שטענות
14 התובע לא היו משתנות, גם לו היה המאגר רשום כדיון, כך שבפועל לא נגרם לתובע נזק
15 ו/או פגיעה כלשהי בפרטיות, מחמת אי רישום מאגר, והוא אינו זכאי לפיצוי בגין אותה
16 "פגיעה".

17
18 15. באשר לתביעה כנגד הנתבע, נטען כי מדובר בניסיון ליצור לחץ פסול, כאשר לתובע אין כל
19 עילת תביעה נגד הנתבע באופן אישי.

דיון והכרעה

20
21
22 16. התובע עתר לפיצוי בגין שלוש עילות: הפרה של חוק התקשורת; הפרה של חוק הגנת
23 הפרטיות; ופגיעה באוטונומיה. בגין כל הפרה, הוא דורש פיצוי בנפרד. אדון בעילותיו,
24 אחת לאחת-

חוק התקשורת

25
26
27 17. סעיף 30א(א) לחוק התקשורת מגדיר מהו דבר פרסומת –
28 (1) "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד
29 הוצאת כספים בדרך אחרת".

30 סעיף 30א(ב) קובע –
31 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען,
32 בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת...".

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

18. בענייננו, אין מחלוקת כי ההודעות שקיבל התובע עולות כדי דבר פרסומת. כמו כן, הנתבעת לא הביאה כל ראיה, ולמעשה לא חלקה, על הטענה שהתובע לא נתן אישור לקבלת דברי פרסומת ממנה (עמ' 7, שו' 14-10 לפרו'). בכתב ההגנה נטען שייתכן ומספרו של התובע הוכנס למאגר מועדון הלקוחות של הנתבעת בשל טעות אנוש. על כל פנים, גם אם מדובר בטעות אנוש, הרי שחוק התקשורת לא פוטר מפרסם מתשלום פיצוי במקרים כגון אלו, גם במצבי טעות אנוש (טענה שלא הוכחה במקרה זה). לצד זאת, ניתן להביא הדבר בחשבון בעת פסיקת סכום הפיצוי.
19. סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת קובע כי בגין משלוח הודעת פרסומת בניגוד להוראות החוק, רשאי בית המשפט לפסוק פיצוי לתובע, ללא הוכחת נזק, עד הסך 1,000 ₪, בגין כל הודעה. סעיף קטן (3) מציג את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לפסוק את גובה הפיצוי: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו; היקף ההפרה.
20. במקרה שלפניי מדובר בשתי הודעות ששלחה הנתבעת אל התובע. עיון בהודעה הראשונה (נספח 1 לכתב התביעה) מעלה, כי ניתנה לתובע האפשרות להסיר עצמו מרשימת התפוצה, ע"י הודעת תשובה עם הספרה 1. התובע בחר שלא לבצע עצמאית את ההסרה, אלא המתין שבוע ימים. רק אז שלח לנתבעת "מכתב טרם נקיטת הליכים" (נספח 6 לכתב התביעה). ביום 6.3.23, במענה למכתבו, התחייבה הנתבעת להסירו מיידית מרשימת התפוצה (נספח 7 לכתב התביעה).
21. ברי, כי לו היה התובע מבצע הסרה עצמאית, ולא ממתין שבוע למשלוח התראה לנתבעת, סביר להניח שלא היה מקבל את ההודעה השנייה.
22. המסקנה היא כי מדובר בהפרת חוק התקשורת, אולם היא הפרה מינורית. בנסיבות, דומה כי יש מקום להביא בחשבון את התנהגותו של התובע-הנפגע, שלא למזער את הפגיעה, בפעולה פשוטה, זמינה ומיידית, שאינה גוזלת זמן, בביצוע הסרה עצמית. מובן כי התובע יכול היה לשלוח את מכתב ההתראה בגין ההודעה הראשונה במקביל להסרה עצמית. נראה, על פניו, כי התובע ביכר להמתין, שמא ישלחו אליו הודעות נוספות, ויוכל לדרוש פיצוי נוסף.
23. במכלול השיקולים, אני מחליטה לחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בגין שתי ההודעות בסך 850 ₪.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ניהול מאגר שלא כדין ופגיעה בפרטיות

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

24. סעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה" הם פגיעה בפרטיות. אליבא התובע, הנתבעת הפרה גם את סעיף 10(2) לחוק, הקובע כי פגיעה בפרטיות הינה גם "מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9)".

25. כזכור, טען התובע כי הנתבעת מנהלת מאגר מועדון לקוחות שלא כדין, משום שלא רשמה את המאגר, בניגוד להוראות סעיף 8 לחוק. התובע לא עתר לסעד אופרטיבי בגין אי רישום המאגר, אך בסיכומיו טען שעצם החזקת מאגר בניגוד לחוק, כשכלול בו מידע פרטי, של התובע ושל נמענים אחרים, מהווה לכשעצמה פגיעה בפרטיות. התובע סמך ידו על קביעת בית המשפט בת"צ (מחוזי חיפה) 204822-02-20 יובל לב נ' דאבלטק בע"מ (24.2.2021) (להלן: "פס"ד לב").

26. בכל הכבוד, פס"ד לב אינו רלוונטי לעניינינו משני טעמים:

א. באותו מקרה מדובר בתובעים שנרשמו לאתר בשם "בליינד דייט" בתחילת שנות ה-2000, ולאחר כעשור בו לא עשו שימוש באתר, החלו לקבל הודעות פרסומיות בתדירות גבוהה, ללא אפשרות הסרה עצמית מרשימת התפוצה, ותוך שבהודעות נעשה שימוש בכינויים שכינו את עצמם בעת הרישום לאתר. מכאן, ששם דובר בהודעות בעלות אופי חודרני ואינטימי, להבדיל מהמקרה דנא, בו מדובר בהודעות פרסומיות גרידא, שאין בהן חשיפת פרטים אישיים.

ב. פס"ד לב עסק בבקשה לאישור תובענה ייצוגית. לפיכך, אין בו קביעה פוזיטיבית בשאלה אם משלוח ההודעות לתובעים שם, מהווה פגיעה בפרטיות, ובית המשפט לא דן בשאלה אם מגיע להם פיצוי, נוסף על הפיצוי לפי חוק התקשורת. יתר על כן, אין בפסה"ד כל קביעה, כי אי רישום המאגר מהווה פגיעה בפרטיות.

27. עיון בסעיפים 8-10 לחוק הגנת הפרטיות מעלה, כי אי רישום מאגר אינו מקים עילה אזרחית, אלא הוא בבחינת עבירה פלילית.

28. לאור האמור, סבורני כי התובע אינו זכאי לפיצוי בגין הפרת חובתה של הנתבעת לרשום את המאגר.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 29. נותר לבחון אם השימוש במס' הטלפון של התובע עונה להגדרתה של הפגיעה בפרטיות.
2 דומני, כי המענה לכך חיובי. מספר הטלפון של אדם, הוא עניינו הפרטי. אותו אדם רשאי
3 למוסרו למי שהוא חפץ ולתכלית בה הוא חפץ. השימוש בידיעת מס' הטלפון, שלא
4 למטרה לשמה נמסר (ובמקרה דנא לא נסתרה טענת התובע, שכלל לא מסר את המספר
5 לנתבעת), מקיים את האמור בסעי' 2(9) לחוק.
6
7 30. ברם, לטעמי אין מקום לפיצוי נוסף בגין אותו שימוש ממש. לו הייתה הנתבעת עושה
8 שימוש אחר במס' הטלפון, מלבד משלוח הודעות פרסומת, הייתה מסקנתי שונה. דומני,
9 כי בהתקיים עילה ספציפית המקנה לתובע זכות לקבלת סעד של פיצוי, אין מקום לפסוק
10 פיצוי נוסף, בגין העילה הכללית שבחוק הגנת הפרטיות, ונראה כי לא זו היתה כוונת
11 המחוקק בסעי' 30 לחוק התקשורת.
12
13 31. אני סבורה, שהפיצוי ללא הוכחת נזק, במסגרת חוק התקשורת, מגלם בתוכו גם את
14 הפגיעה בפרטיות הנגרמת בשל שליחת הודעת פרסומת ללא רצון הנמען, תוך שימוש
15 בפרט אישי. הדבר עולה מדברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון
16 מס' 33), התשס"ה – 2005, ה"ח הממשלה 886: "תופעת ה-spam מעוררת בעיות
17 במישורים שונים, ובהן – בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת
18 וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של
19 המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים". מדברי ההסבר
20 עולה, שבעת חקיקת התיקון לחוק התקשורת, כלל המחוקק גם את הפגיעה בפרטיות
21 כחלק מהפגיעות הנובעות ממשלוח הודעות ספאם.
22
23 32. אף אם הייתה דעתי שונה, וגם אם היה מקום לשקול פיצוי על יסוד עילת הפגיעה
24 בפרטיות, אני סבורה שהנסיבות מלמדות כי הפגיעה בפרטיות זניחה ובבחינת זוטי
25 דברים, שאינה מצדיקה פיצוי נוסף, קל וחומר שהתובע עצמו לא ראה לנכון להפסיק את
26 הפגיעה הנטענת בפרטיותו, חרף העובדה שעמד לרשותו כלי פשוט ויעיל לעשות כן.
27
28 33. עוד אציין, כי בוודאי שאין מקום, בנסיבותיו של המקרה, לפסוק לתובע פיצוי בגובה
29 דרישתו.
30 פגיעה באוטונומיה
31
32 34. התובע דרש כי הנתבעים ישלמו לו פיצוי בסך 7,000 ₪, בגין פגיעה באוטונומיה. אולם
33 טענת הפגיעה באוטונומיה נטענה בעלמא, מבלי לפרט כיצד נפגעה האוטונומיה ואילו
34 רגשות שליליים חווה התובע, עקב משלוח שתי ההודעות. אני דוחה אפוא, עתירתו זו.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2 35. יפים לענייננו דבריו של כב' השופט ד"ר מנחם רניאל בת"צ (מחוזי חיפה) 17-03-3504 בן
3 דוד נ' פלאפון תקשורת בע"מ (6.12.17):

4

5 "טענת הפגיעה באוטונומיה נטענה על ידי המבקש באופן סתמי, ללא כל פירוט, ודי בכך
6 כדי לדחות אותה. המבקש עושה שימוש מיותר בטענה לפגיעה באוטונומיה כאשר לא
7 ניתן להכיר בשליחת מסרון בודד, קצר ומנומס לטלפון הנייד של פלוני כפעולה הפוגעת
8 באוטונומיה שלו. המדובר בעניין של מה בכך, שבוודאי נעדר השלכות נפשיות כלשהן.
9 ממילא הפגיעה באוטונומיה הצרכנית אינה מהווה עילה בפני עצמה, כי אם ראש נזק
10 במסגרתן של עילות קיימות... עסקינן ב"טענת אווירה" אשר חוזרת על עצמה כמנטרה
11 בכל תביעה ייצוגית באשר היא, ובמקרה דנן אין בה דבר או חצי דבר ודינה להידחות".

12

13

14 36. לענייננו: הגם שאין מדובר בתובענה ייצוגית, ניכר כי הטענה בדבר פגיעה באוטונומיה
15 נטענה כ"טענת אווירה", שמטרתה ניפוח סכום התביעה, הא ותו לא. כאמור, התובע טען
16 בעלמא שחווה פגיעה באוטונומיה, ללא הסבר, נימוק או פירוט. משלוח שתי הודעות
17 פרסומיות, שאין בהן כל פרט אישי על התובע, כאשר הנתבעת גרעה את פרטיו מהמאגר
18 מיד עם קבלת דרישתו, אין בו, לדידי, משום פגיעה באוטונומיה.

19

אחריות הנתבע 2

20

21 37. האם לנתבע, כבעלי הנתבעת, יש אחריות למעשיה, במסגרת חוק התקשורת, המטילים
22 עליו חבות אישית לפיצוי.

23

24 38. בת"א (מחוזי ת"א) 1586/09 חיות נ' טלרן מסרים מידיים בע"מ (5.4.2011) קבע ביהמ"ש
25 כי:

26

27 "סעיף 30א(א) לחוק התקשורת מגדיר "מפרסם" גם כ"מי שתוכנו של דבר הפרסומת
28 עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק דבר פרסומת בעבור
29 אחר". איני מקבלת את טענת המבקשים לפיה חלופה זו בהגדרה כוללת גם את מנהלי
30 ובעלי החברה המפרסמת או החברה שהפרסום נעשה באמצעותה. בהעדר עילה להרמת
31 מסך, המדובר בסעיף זה בתאגידים עצמם ולא במנהליהם.
32 סעיף 30א(ח) מטיל אחריות פלילית אישית על מנהל תאגיד או על נושא משרה האחראי
33 על השיווק והפרסום בתאגיד לכל פרסום בניגוד לחוק...

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 גם העובדה שהוראת החוק הרלוונטית מטילה במפורש אחריות פלילית על מנהלים
2 ונושאי משרה בתאגיד שאחראים לתחומי השיווק, מלמדת על העדר כוונה להטיל על
3 המנהלים אחריות כללית לפרסום האסור, מעבר לזו שנקבעה במפורש בסעיף 30א(ח).".

4
5 39. מנגד, בת"צ (מחוזי חיפה) 10316-02-14 זילברג נ' אור הקסם בע"מ (22.9.14) הובעה
6 הדעה ההפוכה:

7 "העובדה שהתאגיד מבצע עוולה אינה פוטרת את המנהל מאחריותו לביצוע העוולה, אם
8 הפעולות המהוות עוולה נעשו על ידו, או לפי הוראותיו. יש לו אחריות אישית, ואין צורך
9 לשם כך בהרמת מסך".

10
11 40. ברע"א 1621/16 MEGA ADVANCED LTD נ' עו"ד זילברג (14.6.16) קבע ביהמ"ש
12 העליון:

13 "העובדה שתאגיד מהווה אישיות משפטית הנפרדת מזו של נושאי המשרה המכהנים
14 בו אינה פוטרת את נושאי המשרה מלשאת באחריות לעוולות שביצעו באופן אישי
15 במסגרת תפקידם... נוכח העובדה שנקבע בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת כי במקרה
16 שבו משוגר דבר פרסומת בניגוד לחוק כל "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי... לקדם
17 את מטרותיו" יכול להיחשב כ"מפרסם" שלו, יש סיכוי סביר כי יקבע שאין צורך
18 בהרמת מסך על מנת להטיל אחריות על נושא משרה בתאגיד בגין מעורבותו בשיגור לא
19 חוקי של דברי הפרסומת שנועדו לקדם את עסקי התאגיד שבו הוא מועסק".

20
21 41. בענייננו, פרט לטענה, כי הגשת התביעה נגדו באופן אישי נועדה להפעלת לחץ פסול על
22 הנתבעת, הנתבע לא הראה מדוע יש לפטור אותו מאחריות אישית למשלוח ההודעות. לא
23 יכולה להיות מחוקת כי שיגור הודעות פרסומת ע"י הנתבעת נועדה לקדם את עסקיה
24 ולהשיא רווח לבעליה. אני מוצאת כי לנתבע אחריות אישית לפרסום וקיימת הצדקה
25 לחייבו אישית, לצד חיוב הנתבעת. למעלה מן הצורך אוסיף, כי הנתבע לא מצא לנכון
26 להתייצב לדיון ולהעיד, כך שלא הקים, למעשה, כל הגנה מפני התביעה נגדו.

סיכום

27
28
29 42. התוצא היא שעל הנתבעים לשלם לתובע, יחד ולחוד, פיצוי בסך 850 ₪.
30 בנסיבות המקרה, ונוכח הפער בין סכום התביעה והיקפה, לבין התוצאה הסופית – ישא
31 כל צד בהוצאותיו.

32 ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 23-05-45976 וגנר נ' וודסטוק גאלרי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

יפעת אונגר ביטון, שופטת

1/2

